

Giới thiệu Gia Đình Đa Tài

Truyện Gia Đình Đa Tài của tác giả Tầm Ngọc thuộc thể loại ngôn tình hiện đại. Bảo Bối là đứa trẻ đang yêu rất được nhiều người thích, và bé có một gia đình hạnh phúc làm ai cũng phải ganh tị. Cha là đàn ông trụ cột trong nhà, vừa đẹp trai vừa giàu có.

Mẹ thì là cô gái xinh đẹp, là thiên thần trong lòng của Bảo Bối. Cho đến một ngày... Bảo Bối phát hiện mẹ bé không chỉ biết đánh đàn mà còn biết đánh người... Mẹ bé không những biết lái xe hơi mà còn biết đua xe máy...

Mẹ bé không chỉ dịu dàng mà còn bạo lực...

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Đa Tài* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Chương 1: Gia đình của Bảo Bối

Hôm nay là ngày tặng quà cho thầy cô. Bảo Bối từ sáng sớm đã tỉnh dậy để chuẩn bị quà sẵn.

Bé lục lọi trong tủ đồ một hồi, cuối cùng cũng chọn ra một bộ phù hợp với mình.

Một bộ váy công chúa màu xanh da trời, và đôi giày búp bê xinh xắn. Sau khi tự mình tắm rửa xong và thay đồ, bé nhìn ngắm mình trong gương, xem thử mình đẹp ra sao.

Lúc sau mới vừa lòng gật đầu:

Đẹp thiệt! Đúng là công chúa mặc gì cũng đẹp.

Bé chạy ra khỏi phòng, đôi chân ngắn ngủn đi lạch bạch trên nền đất.

Đi một hồi thì tới một căn phòng ngủ lớn. Bé đẩy cửa vào, rồi chạy vào trong.

“Ba ơi!”

Bé nũng nịu kêu lên, tức khắc người nằm trên giường tỉnh giấc.

Người đàn ông chống tay ngồi dậy, trên người còn đang mặc bộ đồ ngủ tơ tằm màu đen, dây lưng hơi nới lỏng, lộ ra vòng ngực ngăm đen cường tráng.

“Bảo Bối? Sao con dậy sớm thế?”

Giọng nói khàn khàn vang lên, mang theo chút âm điệu gọi cảm của người đàn ông.

“Bảo Bối muốn tới trường sớm để gặp cô giáo!”

Cô bé chạy tới bên giường, giơ hai tay ra, vẻ mặt như muốn nói:

Ba mau bế con!

Cố Lục Sâm bế con gái lên, để con bé dựa vào lòng mình, rồi mới nhỏ giọng dặn bé:

“Nói nhỏ thôi, đừng đánh thức mẹ con.”

“Dạ.” Bảo Bối ôm lấy cổ của ba, nhỏ tiếng thúc giục: “Ba ơi. Mau tắm rửa thay đồ đi, còn đưa con đến trường nữa.”

Cố Lục Sâm liếc nhìn đồng hồ chỉ mới ba giờ sáng.

“...”

Anh thở dài, đành ôm con gái dỗ dành:

“Ngaoan, giờ này còn sớm lắm. Hay con ngủ thêm hai tiếng nữa đi, chừng nào trời sáng thì ba sẽ đưa con tới trường.”

“Không chịu. Ba hứa rồi mà!” Bé Bảo Bối lắc đầu, nhất quyết không chịu về phòng.

Cố Lục Sâm liếc nhìn vợ yêu đang ngủ, nếu mà đánh thức cô dậy thế nào cũng sẽ quạo cho coi.

Anh đứng dậy, trên người vẫn còn dính một cô nhóc nhỏ nhắn, nhưng không thể đặt con bé xuống được.

Người ta bảo con gái thích dính lấy ba mình. Câu này đúng là không sai.

Ôm con gái đi ra khỏi phòng, quẹo trái tới phòng của con trai, không cần gõ cửa trực tiếp dùng chân đá cánh cửa ra.

Nhìn thẳng con trai đang ngủ say sưa trên giường, Cố Lục Sâm đặt Bảo Bối xuống bên cạnh giường, sau đó vỗ mặt thẳng con trai.

“Lục Vỹ dậy!”

“Ừ...” Thằng bé ngo ngậy cả người, nhưng mắt vẫn nhắm chặt không mở ra.

Người cha nào đó trực tiếp dùng tay bóp mũi con mình.

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Đa Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Chương 2: Ba à, không nên bạo lực với trẻ em!

Mười giây sau, thằng bé đáng thương chịu không được sự tra tấn của ba mình, cuối cùng cũng mở mắt ra.

Vừa mở mắt ra là đã nhìn thấy bản mặt lạnh lùng của ba nhà bé, và cộng thêm gương mặt đáng yêu của em gái.

Bé Lục Vỹ: “...”

Ba à, trời còn chưa sáng sao ba không ôm vợ mình ngủ? Mà lại bỗng cục cung tới phòng của con thế?

Thấy con trai đã dậy, Cố Lục Sâm đem con gái đặt lên bụng của thằng bé.

“Trông em con đi.” Vứt ra một câu mệnh lệnh, Cố Lục Sâm đứng dậy chuẩn bị đi.

“Khoan đã!”

Thằng bé bị em bé ngồi lên bụng, chưa hết giật mình. Đến khi thấy ba mình sắp đi mất thì vội la lên.

“Con đang ngủ mà! Sao ba không đỡ hay kêu bà vú cũng được mà!”

Cố Lục Sâm bình tĩnh đáp: “Vú ấy ngủ rồi.”

Lục Vỹ: “...”

Thế con trai ba không phải cũng đang ngủ à?

Bé Lục Vỹ buồn bực: “Con không đỡ đâu. Ba có thể đỡ em ấy mà!”

“Ba bận ôm mẹ con ngủ rồi.”

Lục Vỹ: “...”

Con trai của ba cũng bận ôm gối ôm ngủ mà!

Lần nào cũng vậy, cứ quăng em gái cho bé giữ. Lần này bé sẽ không bị áp chế nữa đâu!

“Con không đỡ!”

Cố Lục Sâm nheo mắt lại, âm trầm hỏi: “Không muốn đỡ?”

Bé trai nào đó giữ vững niềm tin, nhất quyết lắc đầu.

Cố Lục Sâm ra vẻ không bận tâm, trước lúc cất bước đi, anh thấp giọng nói:

“Ngày mai chuẩn bị hành lý, ba đưa con ra đảo hoang chơi.”

Lục Vỹ: “...”

Ba đang uy hiếp con trai mình đấy!

Ai đòi lại dẫn con mình ra đảo hoang chơi! Chỗ đó có gì đâu mà chơi, chẳng lẽ chơi cùng với mấy con khi!

“Con đồ là được chứ gì!”

Trước thế lực nguy hiểm, không thể không cúi đầu.

Cố Lục Sâm hài lòng gật đầu.

Trẻ nhỏ dễ dạy.

Lục Vỹ ôm em gái, buồn bực hỏi:

“Sao em không ngủ mà thức thế?”

Bé Bảo Bối dịu mắt, chu miệng kê:

“Ba hư, ba hứa với em là đưa em tới trường sớm, nhưng khi em thay đồ xong rồi mà ba không chịu đưa em đi!”

Lục Vỹ vỗ trán thở dài.

Em gái à, mới ba giờ sáng trường học ở đâu mà mở cửa!

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Đa Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Chương 3: Bữa sáng tình yêu của mẹ

6:30 Sáng.

Phòng ăn lớn của Cố gia gồm có những thành viên sau đây.

Ông chủ: Cố Lục Sâm.

Bà chủ: Hà An Hạ.

Cậu chủ nhỏ: Cố Lục Vỹ.

Cô chủ nhỏ: “Cố Ngọc Tâm.

Quản gia: Bác Lý.

Thức ăn sáng gồm có:

Trứng rán, trứng xào, trứng luộc, trứng cuộn cơm, canh trứng, bánh mỳ trứng... và tất cả đĩa thức ăn đều là trứng.

An Hạ gấp trứng vào bát cho con trai, cười nói:

“Ăn nhiều trứng bổ não lắm.”

Lục Vỹ: “...”

Ăn trứng suốt bốn năm trời, não sắp bị bổ đến nát luôn rồi. Nhưng thức ăn mẹ gấp cho không thể không ăn.

Cố Lục Sâm cầm đĩa gấp miếng trứng bỏ vào bát của bà xã, vẻ mặt dịu dàng:

“Nên uống sữa, ăn thêm cháo ngũ cốc.”

An Hạ như chim nhỏ dựa vào lòng ông xã, nũng nịu nói:

“Ăn cháo ngán lắm, người ta uống sữa thôi.”

Tuyệt chiêu làm nũng này của cô lúc nào cũng có lực sát thương 100 phần trăm, trải qua gần sáu năm, Cố Lục Sâm chưa có lần nào là không bị đầu hàng.

Thở dài đầy bất đắc dĩ, ai đó không thể chống lại vẻ nũng nịu của vợ yêu, lập tức gật đầu.

“Được rồi, nhưng phải uống thêm một ly sữa.”

“Ông xã là số một!”

Lục Vỹ nhăn mặt như ăn phải trái hủ qua đắng ngắt:

“...”

Ở đây còn có trẻ còn trẻ con đấy! Hai người đừng làm hư tụi con chứ!

Mà đây cũng đâu phải là lần đầu tiên, thật không hiểu ba của bé sao lại có tính cách kì quái như thế.

Lúc thì âm trầm đáng sợ, có khi lại dịu dàng ân cần.

Nghĩ lại chỉ khi đối với người ngoài và bé thì ba mới hiện ra bản tính lạnh lùng. Còn đối với mẹ và em gái thì ngược lại dịu dàng không nổi mắng câu nào.

Lục Vỹ tuy đã biết sự thật phũ phàng này từ lâu, nhưng vẫn không tránh được cảm giác ảm ức.

Mẹ và em gái là bảo bối trong nhà! Còn bé là cục nợ bị ghét bỏ!

Thật là đau lòng mà!

“Uống cam cam...” Bé gái Bảo Bối chọt đòi nước hoa quả, Lục Vỹ định nói sáng sớm không nên uống nước có vị chua, nhưng lời còn chưa kịp thốt ra thì người ba nào đó đã bung ly nước cam đến cho em gái.

“Bảo Bối phải ăn nhiều vô rồi mới được uống nước cam, biết chưa?”

Vẫn là cái giọng điệu cưng chiều ấy, mỗi lần nghe là bé Lục Vỹ thấy thật buồn bực.

Bảo Bối ngoan ngoãn nghe lời:

“Dạ.”

Lục Vỹ bĩu môi, cầm ly nước trái cây lên tính uống thì nghe thấy tiếng ba ngăn lại:

“Sáng sớm không được uống nước trái cây.”

Lục Vỹ: “...” Không cam lòng đặt ly xuống.

Bé quả nhiên bị ghét bỏ mà!

An Hạ thấy vẻ mặt nhăn nhó của con trai, thật là buồn cười.

Ly nước cam của bé Bảo Bối có bỏ đường vào, làm vị chua giảm bớt đi, nên không sợ con bé sẽ bị đau dạ dày khi uống. Nhưng Lục Vỹ không thích vị ngọt, nên thẳng bé ít khi uống nước trái cây pha đường, mà dù có uống đi nữa thì thẳng bé chỉ uống nguyên chất chứ không chịu cho đường hay thêm đá vào.

Ông xã của cô biết rõ thói quen này của con trai nên mới không cho thẳng bé uống nước trái cây vào buổi sáng..

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Đa Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chương 4: Người vợ hiền, người mẹ tốt.

Sau khi kết thúc buổi ăn sáng, bé Lục Vỹ và bé Bảo Bối cầm cặp sách lên, đứng đợi trong phòng khách chờ ba đưa đi học.

An Hạ cầm hộp đựng tráng miệng đưa cho ông xã, sẵn tiện hỏi luôn:

“Trưa anh có về ăn cơm không?”

Cố Lục Sâm bước tới hôn lên trán vợ, bữa cơm vợ nấu sao có thể không về ăn được?

“Em biết câu trả lời của anh mà.” Cố Lục Sâm kê môi sát bên tai vợ thủ thỉ, hơi thở ấm nóng phủ lên, bờ môi nhẹ nhàng ngậm vành tai của An Hạ.

Mặt đỏ hết cả lên, cô chống tay lên ngực anh, dùng sức đẩy anh ra.

“Trễ rồi, mau đưa con đi học đi!”

Cố Lục Sâm vẫn thấy luyến tiếc, trước lúc đi không quên hôn lên má của vợ yêu.

An Hạ che má lại, thật không biết nói sao với ông chồng này của mình. Sáng nào cũng thích chơi trò kiểu này.

Cũng may người giúp việc đã đi làm hết rồi, nếu mà bị thấy hết thì cô chẳng dám nhìn ai.

Tại phòng khách...

Bé Lục Vỹ nhịp nhịp chân, thỉnh thoảng liếc đồng hồ treo trên tường.

Gần 7:30.

Thế mà giờ phút này người ba kia của bé vẫn chưa chịu đi ra!

Bé quay sang nhìn em gái, bé Bảo Bối vô tư đang sờ con búp bê, đáng vẻ không lo gì mấy cả.

Thật lạ... là ai đòi đến trường sớm? Vậy mà thấy sắp đi trễ một chút lo lắng cũng không có?

“Không phải em muốn tới trường sớm để tặng quà cho cô giáo sao? Nhưng sắp trễ giờ rồi đấy, bộ em không thấy bức mình à?”

Bé Bảo Bối hí hửng trả lời:

“Ba bảo, chiều sẽ đưa em đi chơi ở sở thú!”

Lục Vỹ hết lời để nói: “...”

Con nhóc này cũng dễ dụ thật. Mới hứa cho đi sở thú chơi là quăng luôn việc tặng quà cho cô giáo!

Cố Lục Sâm đi ra, nói với hai đứa nhỏ:

“Đi thôi.”

Đúng lúc An Hạ cũng vừa đi ra theo sau chồng mình, cô bước tới tặng cho mỗi đứa một nụ hôn trên má.

Lúc này bé Lục Vỹ bốt gật, cười toét cả miệng.

Thích nhất là được mẹ hôn!

An Hạ đưa ba cha con ra tận cửa, nhìn chiếc xe đã chạy đi xa, nhưng cô chưa có ý định đi vào, vẫn còn đứng ở đó, nhìn hướng xe chạy đi.

Người giúp việc đang quét sân, thấy bà chủ còn đứng ở đó, không khỏi cảm thán trong lòng.

Người phụ nữ mặc bộ đầm màu trắng đơn giản đang dựa vào cửa, tóc dài tận eo, diện mạo xinh đẹp, lại có khí chất cao quý.

Nhìn nụ cười dịu dàng chưa mất đi trên môi của bà chủ, người giúp việc nhìn đến ngây ngẩn cả người. Thật sự là quá đẹp!

Đúng là người vợ hiền, người mẹ tốt!

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Đa Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Chương 5: Chị đây thích chơi vật lộn

Quản gia Lý tới hỏi An Hạ trưa nay sẽ mua gì để nấu bữa trưa.

An Hạ nghĩ một hồi thì nói:

“Mua rau tươi và thịt bò mềm, và một gói mì xào. Trưa nay tôi sẽ làm món mì Pháp.”

“Vâng.”

An Hạ nhìn đồng hồ, giờ này còn sớm, canh lúc 10 giờ chắc cô sẽ về kịp.

Trở về phòng thay một bộ đồ thun thoải mái, tóc dài cột cao lên thành bím đuôi gà, lấy ra một đôi giày thể thao mang vào.

Nhìn bản thân trong gương, thấy đã ổn thỏa rồi mới hài lòng gật đầu.

Cầm theo túi xách, An Hạ xuống dưới nhà.

Vào giờ này mấy người làm trong lâu đài đều bận rộn làm việc, vì thế phòng khách lúc này vắng tanh.

Cô tới nhà kho sau vườn, lấy ra một chiếc xe đạp cũ màu trắng, rồi dắt xe đi tới cửa lớn.

Bảo vệ thấy An Hạ đi ra không tò vè ngạc nhiên hay thắc mắc. Họ tự động mở cửa ra, về mặt ai nấy cũng đều uy nghiêm.

An Hạ đội nón lên, vẫy tay nói:

“Tạm biệt!”

Bọn họ đồng loạt cúi đầu, nói to: “Phu nhân đi làm vui vẻ!”

An Hạ: “...”

Đã nói nhiều lần là đừng có la to như thế, cô đi làm chứ đâu có đi đánh trận!

...

Đạp xe hơn nửa tiếng đồng hồ, cuối cùng cũng tới công ty Showbiz Vaila.

Cái tên của công ty này đã nói lên nghề nghiệp của nhân viên ở đây.

Đây là công ty chuyên đào tạo ca sĩ mới vào nghề, không thể gọi là công ty lớn nhất, nhưng quy mô lại rộng, và danh tiếng không thua kém cạnh gì những công ty đào tạo nghệ sĩ nổi tiếng khác.

An Hạ dắt xe đi vô cổng công ty, sau khi để xe đạp lại ở chỗ đậu xe. Cô vừa xoay người lại thì đã thấy người quen đứng đối diện.

“Ôi, thợ trang điểm An Hạ đây mà? Sao hôm nay tới trễ thế?”

An Hạ khoanh tay trước ngực, mắt liếc xéo người phụ nữ trước ngay trước mắt.

Nếu là người khác hỏi cô câu này thì là lịch sự hỏi thăm thôi. Nhưng nếu đối là Lưu Tố Thy thì chính là có ý gây sự.

“Thì sao? Cô Thy có ý kiến gì về việc tôi đi làm trễ chẳng?”

“Đâu có. Chỉ là cô Hạ thường ngày tám giờ đã tới công ty, tự nhiên hôm nay cô tới trễ hơn mọi khi, nên tôi lấy làm ngạc nhiên.”

Lưu Tố Thy thối nhẹ lớp son đỏ trên ngón tay của mình, dáng vẻ vừa kiêu ngạo vừa hống hách.

An Hạ cười nhạt, đáp: “Hôm qua chơi vật lộn với chồng tới khuya nên dậy trễ.”

Lưu Tố Thy: “...”

Sắc mặt cô ta tức khắc trở nên xanh mét: “Sao cô có thể những lời đó trước mặt người khác như thế!”

An Hạ đi ngang qua cô ta, vô tội để lại một câu:

“Tôi đâu nói gì sai? Chị đây thích chơi vật lộn thật mà!”

Lưu Tô Thy: “...”

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Đa Tài* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Chương 6: Nghe nói chị thăm yêu em?

“Chị An Hạ đến rồi!”

Vừa đẩy cửa đi vào phòng, lập tức thấy có bóng dáng người xông ra. An Hạ giật mình, cũng may cô không có bệnh tim, nếu không đã bị cô nhóc này làm cho

“Làm gì mà gấp gáp thế?”

Người vừa lên tiếng kêu “Chị An Hạ.” Chính là cô sinh viên đang thực tập ở công ty, công việc của cô ấy cũng giống với An Hạ, đều là thợ trang điểm cho ca sĩ ở công ty này.

Khác một điểm là cô ấy chưa là nhân viên chính thức, và đang trong giai đoạn làm việc thử.

“Chị Hạ còn chưa tới nữa chắc em nghỉ việc luôn quá!”

An Hạ đặt túi xách xuống, nhìn đáng vẻ lo lắng của Mỹ An, chắc là đã có chuyện gì rồi.

“Sao thế?”

Mỹ An vội nói: “Vừa rồi tổng giám đốc có tới, cô ấy yêu cầu trong nhóm thợ trang điểm phòng A4 cử ra một người ra để qua chỗ cô ca sĩ Diệp Phi làm việc!”

An Hạ cảm thấy việc này hình như không có gì gọi là lớn hết thì phải, sao cô bé lại làm như là chuyện động trời thế?

“Chỉ vì chuyện này mà em lo đến thế à?”

Mỹ An lắc đầu, luống cuống nói:

“Chuyện không chỉ đơn giản thế đâu chị! Ca sĩ Diệp Phi đã đăng ký tham gia cuộc thi “Sắc đẹp hoàn mỹ.” Lần này công ty cử ra một thợ trang điểm ra nhằm mục đích giúp cô ấy vượt qua các vòng loại! Nếu chỉ thế thì em đâu có lo lắng như bây giờ, quan trọng là tổng giám đốc đã nói là nếu ca sĩ Diệp Phi không vượt qua vòng thi lần này thì cả nhóm phòng A4 sẽ bị giải tán đấy!”

An Hạ nhún mày, nghe ra thì đúng là một chuyện lớn làm người ta đau đầu.

Nhóm thợ trang điểm ở phòng A4 đã được lập ra hơn ba năm nay, có thể nói là một trong đội ngũ nhân viên có sức ảnh hưởng đến các ngôi sao ở công ty.

Có cô ca sĩ nào mà chưa từng được trang điểm bởi thợ trang điểm của nhóm phòng A4 đâu!

Những gương mặt mộc không mấy nổi bật ấy, vừa qua tay của những thợ trang điểm có kỹ thuật cao ở nhóm phòng A4, là lập tức như con gà hóa thành con công!

Thế mà giờ chỉ vì một cuộc thi mà muốn giải tán một nhóm nhân viên đã vì công ty bỏ ra biết bao nhiêu công sức nhiều năm, thật đúng là quá đáng!

“Là tổng giám đốc nào nói thế?”

Trong công ty có không ít tổng giám đốc, nên cô không biết vị giám đốc mà Mỹ An nói là người nào.

“Là giám đốc Trịnh!”

Trịnh Ý Lan? Nếu là người này nói thì chắc vụ này cũng là do cô ta bày ra!

An Hạ dặn Mỹ An đừng lo lắng, sau đó đi tới phòng làm việc của tổng giám đốc.

Trịnh Ý Lan đang xử lý vài tập hồ sơ, nghe thấy tiếng gõ cửa thì ngẩng đầu lên.

“Vào đi.”

Người đi vào là An Hạ, Trịnh Ý Lan không tò vể ngạc nhiên gì mấy, hiển nhiên cô ta đã đoán trước được An Hạ sẽ tới đây.

“Ngồi đi.”

Trịnh Ý Lan nghĩ An Hạ sau khi đi vào nhất định sẽ lý luận với cô ta, đây cũng là điều cô ta mong đợi nhất. Cấp dưới không tôn trọng cấp trên, tội danh này đủ dấn chức cô An Hạ này rồi!

Trịnh Ý Lan thoải mái dựa ra sau ghế, vẻ mặt mong đợi An Hạ sẽ nổi giận.

Nhưng điều cô ta mong chờ lại không xảy ra, bởi câu đầu tiên An Hạ nói ra chính là:

“Chị Trịnh à, em nghe nói chị thâm yêu em hả?”

Trịnh Ý Lan: “...”

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Đa Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Chương 7: Chị à, tình yêu không thể cưỡng cầu

Trịnh Ý Lan suy đoán ra rất nhiều những câu An Hạ đã nói, hí vự như là:

Sao chị lại làm thế?

Chị sao lại muốn làm khó tôi?

Hoặc những câu tương tự, Nhưng cô không ngờ, An Hạ lại thốt ra một câu như thế!

Con mắt của con nhỏ này nhìn chỗ nào mà thấy cô ta yêu thâm nó hả!

Trịnh Ý Lan tức mà không thể chửi bậy được.

Cô ta gắng kìm chế mình lại, không thể để hình tượng cao quý của mình bị ảnh hưởng bởi những lời đó được.

“Cô An Hạ thật biết nói đùa.”

An Hạ kéo ghế ngồi xuống, cười tùm tùm nhìn Trịnh Ý Lan:

“Thật ra em không kỳ thị người đồng giới, nhưng mà em đã có chồng rồi, cho nên tình cảm của chị em không thể nhận được. Dù thế chị cũng đâu thể ăn không được mà muốn đập đồ chứ?”

Trịnh Ý Lan: “...”

Lỗi tai con nhỏ này bị điếc à? Hay là nó bị bệnh hoang tưởng?

Cô ta rõ ràng là ghét nó! Thái độ làm khó thể hiện rõ như thế, cô ta không tin con nhỏ này không nhận ra!

Còn nữa, giới tính của cô ta rất bình thường!

“Cô Sơ Hạ hãy nói cho cẩn thận, đừng làm mất danh dự tôi như thế!”

An Hạ ồ một tiếng, ra vẻ tôi hiểu mà. Như muốn nói, tôi biết chị yêu tôi, không cần phải giả vờ lạnh lùng đâu.

Trịnh Ý Lan nắm chặt cây bút máy trong tay, sức lực mạnh như muốn bẻ gãy đôi cây bút.

An Hạ nhìn sự nhẫn nhịn trên gương mặt của Trịnh Ý Lan, cảm thấy thật thỏa mãn.

Bà chị này cũng thật rảnh rồi, công việc của mình lại không làm, cứ thích kiếm chuyện với một cô thợ trang điểm như cô.

Đúng là ăn no quá không có gì làm nên kiếm người sinh sự mà!

Thái độ tung tung của An Hạ như có ý nói mấy lời đó, Trịnh Ý Lan sao không nhận ra, chỉ là chị ta không thể như mấy đứa vô giáo dục hơi chút là lớn

tiếng mắng chửi được.

Nên chị ta chỉ có thể nhịn xuống cục tức này, nếu như An Hạ nói mấy lời không lớn nhỏ, thì cô ta có thể tố cáo với cấp trên với lý do là nhân viên có thái độ láo xược với giám đốc, nếu thế thì cô có thể đuổi việc con nhỏ này, nhưng lần này cô không thể dùng cách đó được.

Phải dùng lý do gì nói với cấp trên? Chẳng lẽ lại nói là An Hạ nói cô ta thích nó, nên cô ta muốn đuổi việc con nhỏ đó?

Nếu nói thế thật thì cô ta sẽ không còn mặt mũi nào để lẫn lộn trong công ty này nữa!

Xoa vầng trán với vẻ mệt mỏi, Trịnh Ý Lan mở lời muốn đuổi người đi.

“Còn chuyện gì khác hay không? Tôi còn có rất nhiều chuyện phải làm, nếu cô không còn chuyện gì để nói nữa thì có thể ra ngoài được rồi.”

Lời muốn nói cũng đã nói ra hết rồi, An Hạ không cần thiết phải tiếp tục ngồi ở đây nữa.

Đứng lên chào Trịnh Ý Lan, An Hạ đi ra khỏi phòng.

Cứ nghĩ là đã được yên tĩnh, Trịnh Ý Lan không ngờ An Hạ đi khỏi chưa được bao lâu thì đã quay trở lại.

Trịnh Ý Lan: “...” Con nhỏ này muốn làm gì đây? Đã đi rồi sao còn quay lại?

An Hạ đứng ở trước cửa, mỉm cười tươi tắn:

“Em quên nói với chị câu này.”

Trịnh Ý Lan nghi hoặc nhíu mày...

An Hạ nói: “Chị à, tình yêu không thể cưỡng cầu.”

Trịnh Ý Lan: “...”

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Đa Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Chương 8: Nghệ sĩ đầy thị phi

Mục đích An Hạ đến phòng Trịnh Ý Lan chỉ đơn giản là muốn chọc tức cô ta, chứ chẳng muốn tổn hại sức khỏe cô ta nguyên nhân vì sao muốn ép nhóm thợ trang điểm của cô phải giải tán.

Nếu người ta đã muốn làm khó mình thì cần lý do sao? Đơn giản là vì họ thích thì làm thôi. Đối với những kẻ như thế, cách đối phó tốt nhất chính là giữ vững sức chiến đấu, chứ đừng tới khuyên nhủ họ buông tha cho mình gì đó.

Như thế gọi là ngu ngốc!

Vào phòng làm việc gặp cô bé Mỹ An đang đi lòng vòng với vẻ mặt sốt ruột.

Thấy An Hạ đã về, Mỹ An lập tức hỏi:

“Thế nào rồi chị? Tổng giám đốc Trịnh có thay đổi gì về quyết định của cô ấy hay không?”

An Hạ lắc đầu: “Em nghĩ cô ấy sẽ lắng nghe ý kiến của một thợ trang điểm như chị à?”

Mỹ An buồn bã cúi đầu. Chị An Hạ nói không sai, tổng giám đốc Trịnh sao có thể vì mấy lời nói của nhân viên nhỏ mà thay đổi quyết định của mình được chứ!

“Thế giờ mình làm sao đây chị? Lỡ lần này chị Diệp Phi không vượt qua được vòng thi thì nhóm phòng A4 của chúng ta sẽ bị giải tán đấy! Em còn nghe nói ngoài trừ chị Diệp Phi ra còn có vài cô người mẫu xinh đẹp khác tham gia cuộc thi nữa!”

An Hạ không lo mấy về vấn đề Diệp Phi thắng hay thua trong cuộc thi, mà điều cô đang lo là sao Trịnh Á Lan lại đưa ra kế hoạch này?

Đâu phải cô ta không biết khả năng trang điểm của nhóm phòng A4 chứ?

Trịnh Á Lan sẽ không bao giờ đưa ra quyết định khi chưa nắm chắc phần thắng trong tay.

Trừ khi...

An Hạ cầm túi xách lên, nói với Mỹ An: “Chị đi gặp Diệp Phi một lát, hồi nữa chị sẽ về.”

Mỹ An muốn hỏi An Hạ đi gặp Diệp Phi để làm gì, nhưng chưa kịp nói lời nào thì người đã đi mất rồi.

...

An Hạ lên tầng mười hai, nơi dành cho ca sĩ nghỉ ngơi và tập luyện.

Khi An Hạ tới phòng nghỉ của Diệp Phi thì bất ngờ gặp quản lý của Diệp Phi là cô Trần.

Trần Ly không ngờ sẽ gặp An Hạ ở trước cửa phòng của Diệp Phi, nên cô khá bất ngờ.

Cô suy đoán, chẳng lẽ An Hạ chẳng lẽ tới tìm Diệp Phi?

An Hạ tuy chỉ là một thợ trang điểm, nhưng khả năng trang điểm của cô ấy được người trong giới đánh giá rất cao. Không biết từng có bao nhiêu là nghệ sĩ nổi tiếng muốn mời An Hạ về làm thợ trang điểm cho riêng mình, có thể nói, cô ấy rất được những người nổi tiếng hoan nghênh, ngay cả Diệp Phi cũng từng tán thưởng An Hạ nhiều lần.

“Tôi có chuyện cần tìm cô Diệp Phi.”

Quản lý Trần hơi cứng đờ mặt khi nghe An Hạ muốn gặp Diệp Phi.

“Bây giờ Diệp Phi đang bận tập luyện hát, nên không thể gặp cô được. Hay là lần sau nhé?”

Sự hoảng loạn trên gương mặt của quản lý Trần, An Hạ đều thấy rõ.

Cô còn đang muốn nói tiếp thì nghe thấy có người gọi tên mình:

“Cô An Hạ!”

Quay lại nhìn thử, là trợ lý Kiều của cô ca sĩ Thái Uyên mới được lảng xê gần đây.

“Cô gọi tôi có chuyện gì sao?”

Trợ lý Kiều kéo tay An Hạ: “Cô Thái Uyên sắp tham gia một sự kiện mới nên rất cần người chuyên nghiệp giúp cô ấy trang điểm. Mà trong công ty chỉ có cô An Hạ là có tay nghề giỏi, bởi thế tôi mới tính đi tìm cô nè, thật không ngờ lại gặp được cô ở đây.”

Lúc nói chuyện với An Hạ, ánh mắt của cô trợ lý chưa từng nhìn vào quản lý Trần, ngay cả một câu chào hỏi cũng không có.

Sắc mặt quản lý Trần khó chịu khi bị người ta lờ đi.

Nhìn cô ả trợ lý kia không ngừng khoe nào là Thái Uyên được cử đi tham gia những sự kiện lớn nào, rồi còn khoe Fan hâm mộ nhiều ra sao, giống như muốn tuyên cáo rằng Mặc Thái Uyên mới chân chính là sao hot bây giờ!

Hừ. Đắc ý cái gì chứ! Chỉ là một đứa ca sĩ mới được lảng xê thôi mà. Chưa có bao nhiêu chỗ đứng mà muốn lên mặt rồi à!

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Đa Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Chương 9: Tôi về nhờ lông chân

Sơ Hạ đối với mấy chuyện dùng lời công kích người khác ở giới giải trí không phải là không biết.

Nhìn sự đắc ý trong mắt của cô trợ lý Kiều, và gương mặt nhăn nhó khó chịu của quản lý Trần.

Cô thật mệt muốn chết! Lên đây để kiếm Diệp Phi, chứ đâu phải đứng ngay đây nhìn hai người mất chấm mắt, lừa điện phóng ra xung quanh như thế.

Cô rút tay về, ra về khó xử: “Xin lỗi nhé cô Kiều, hiện giờ tôi đang có việc gấp, để ngày mai tôi sẽ qua chỗ của cô Thái Uyên nhé?”

Trợ lý Kiều không ngờ Sơ Hạ lại từ chối cô ta, sắc mặt lập tức trở nên khó coi.

Trong công ty bây giờ, ai mà không biết Thái Uyên đang là ca sĩ nổi, tên tuổi càng ngày càng được lên cao, hợp đồng biểu diễn mà mỗi ngày Thái Uyên ký nhiều vô cùng. Gần như sắp vượt qua Diệp Phi!

Có nhân viên nào mà không muốn nịnh bợ Thái Uyên đâu? Thế mà cô Sơ Hạ này lại từ chối việc trang điểm cho Thái Uyên!

Chẳng lẽ con nhỏ này không biết, có bao nhiêu là thợ trang điểm muốn nhận công việc này hay sao!

Cô ta là trợ lý của một ca sĩ có danh tiếng, mới không thèm hạ mình đi xin một con nhỏ thợ trang điểm thấp kém!

Cô ta hát mái tóc dài của mình, kiểu ngạo nói:

“Nếu cô Hạ đã nói bậy thì thôi vậy, tôi cũng không làm phiền nữa. Nhưng mà cơ hội được tiếp xúc với Thái Uyên không phải lúc nào cũng có đâu.”

Ý muốn nói là cô đã đánh mất một cơ hội tốt rồi, đừng mong có được cơ hội này vào lần sau.

An Hạ: “...”

Chị đây ngay cả minh tinh của nước Mỹ còn không thèm để ý đến, chứ nói chi là một cô ca sĩ Thái Uyên mới vào nghề của nhà cô!

Quản lý Trần nghĩ rằng An Hạ đồng ý việc trang điểm cho Thái Uyên, tuy cô không thích thái độ mắt vênh lên trời cô trợ lý Kiều kia, nhưng không thể không thừa nhận năng lực của Thái Uyên rất là giỏi...

Giới giải trí này chính là phức tạp như thế, người mới muốn đè người cũ, hoặc người cũ muốn lấn áp người mới vô nghề.

Hiện giờ chưa biết được cái cô Thái Uyên kia có ý thù địch gì với Diệp Phi hay không, nên cô chưa thể ra tay được.

Vừa rồi khi bị trợ lý Kiều khiêu khích, cô đúng là rất giận, lại nhìn thấy cô ta lôi kéo An Hạ với vẻ thân thiết thì cô càng cảm thấy họ đúng là một lũ bè vôi nhau.

Nhưng cô không ngờ An Hạ lại từ chối việc trang điểm cho Thái Uyên. Phải biết rằng bây giờ Thái Uyên đang rất nổi tiếng trong công ty, mấy đứa nhân viên ai cũng tranh nhau để nịnh bợ.

Cô nghĩ An Hạ cũng giống như thế, nhưng ai ngờ...

Quản lý Trần vốn không ưa cô trợ lý Kiều này, giờ thấy cô ta bị xấu hổ như thế, thật là vui hết sức mà!

Một ca sĩ lại bị một thợ làm đẹp từ chối việc trang điểm, đây đúng là trò cười!

Cô đang định nói giúp cho An Hạ, nếu cô ấy đắc tội với trợ lý Kiều, e là không có ngày tháng tốt lành.

Nếu cô lên tiếng nói đỡ vài câu, cô trợ lý Kiều này dù bực bội ra sao cũng phải nể mặt Diệp Phi mà cho lắng xuống việc này.

Tuy Thái Uyên đang có danh tiếng, nhưng, vị trí trụ cột của nhóm nghệ sĩ ở công ty này, là Diệp Phi!

Cô còn chưa kịp lên tiếng thì An Hạ đã giành nói trước:

“Xin lỗi, tôi phải về nhà sớm.”

Quản lý Trần: “...”

Trợ lý Kiều: “...”

Chương 10: Tổ hợp nhóm A4

Từ thái độ cự tuyệt của quản lý Trần, An Hạ cũng đã đoán được vài phần nguyên nhân.

Xem ra cái cô Trịnh kia đã làm gì đó với bên Diệp Phi rồi.

An Hạ dựa sau tường trong thang máy, nghĩ thử xem nên đối phó với vụ này thế nào đây.

Nếu là trước đây...

An Hạ lắc đầu, bỏ ngay cái ý nghĩ kia.

Cô bây giờ đã làm từ đầu rồi...

Cửa thang máy mở ra, An Hạ bước ra đi về phía phòng làm việc.

Trong phòng không chỉ có mình Mỹ An, còn thêm ba người người phụ nữ.

Người thứ nhất mặc bộ đồ kín đáo tới mức ngay cả cọng lông cũng không để lộ ra. Tóc cột cao, đội một cái nón to, còn đeo một cặp mắt kính đen.

Từ trên xuống dưới toát lên khí thế u ám điển tả bằng ba từ:

Chớ lại gần.

Người thứ hai. Phong cách ăn mặc khá bạo và mát mẻ, chỉ mặc trên người một bộ Bikini màu đỏ bóc lữa.

Người thứ ba. So với hai người còn lại thì càng “bạo.” hơn!

Cô ấy chỉ quần một cái khăn tắm màu trắng, và đang đi lòng vòng trong phòng.

An Hạ: “...”

Hỏi sao cô Trịnh kia cứ muốn giải tán cái nhóm tổ nhóm phòng A4 này cho bằng được.

Nguyên nhân chính là nằm ở chỗ này!

Tương tượng đi, khi có một đám cấp dưới điên điên khùng khùng ăn mặc so với khùng bố càng đáng sợ hơn cứ lượn qua lượn lại trước mặt, thử hỏi ai mà chịu cho nổi.

An Hạ xoa vầng trán, ngán ngẩm thở dài.

Đôi khi cô thật sự khó tin, cái tổ nhóm này có thể duy trì suốt bốn năm qua mà không bị công ty loại trừ, đây đúng là kì tích.

“A. An Hạ về rồi!” Cô gái mặc áo tắm nhìn thấy An Hạ bước vào là hai mắt lập tức sáng bừng.

An Hạ vẫy tay gọi: “Bé By cho chị nựng cái coi nào.”

Fary BaBy nũng nịu ôm An Hạ, cái đầu nhỏ cọ cọ:

“BaBy nhớ chị muốn chết!”

“Chị cũng nhớ Bé By lắm!”

Hai người ôm ấp trao yêu thương...

Mấy người còn lại trong phòng: “...”

Dù đã nhìn quen, nhưng vẫn tránh không được cái cảm giác nổi da gà.

Lý Tâm kéo Fary BaBy ra, ẩn dưới cặp mắt kính là đôi mắt lạnh lùng vô cảm.

“Đứng đắn một chút đi.”

Fary BaBy bĩu môi: “Chị Tâm càng ngày càng y chang đàn ông.”

“Sai sai!” Phụng Y khoanh tay trước ngực, sửa lại cho đúng:

“Phải nói là chị ấy sinh ra đã định sẵn làm con trai.”

Lý Tâm lạnh lùng nói: “Muốn đánh nhau?”

Phụng Y rút từ áo ngực ra một cây súng, cất giọng khiêu khích:

“Đánh thì đánh, ai sợ ai.”

Nửa tiếng sau...

Mỹ An ngồi trên ghế, cầm hủ bắp rang, vừa ăn vừa nhìn trận đấu “bắn súng.”

Fary BaBy ngồi kế bên sơn móng tay, thỉnh thoảng quay sang nói chuyện với Mỹ An và An Hạ.

Trong khi đó, hai người kia vẫn đang bắn súng.

Nước từ trong khẩu súng văng lên khắp phòng, nơi đây thế là biến thành một bãi chiến tranh dính đầy nước.

An Hạ chống má, thở dài: “...”

Chẳng lẽ cô đến công ty là vì xem hai cô này đấu bắn súng nước?

Bạn đang đọc truyện *Gia Đình Đa Tài* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.